

מ"ת 4017/03/17 - מדינת ישראל נגד בני לוי

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

מ"ת 4017-03-17 מדינת ישראל נ' לוי(עציר)
תיק חיצוני: 107802/17

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיב	בני לוי

החלטה

מונחת לפני הודעה בדבר החלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, להפסיק את מעצרו של המשיב בפיקוח ולהחזיקו במתקן כליאה עד לקבלת החלטה שיפוטית, בשל הפרות חוזרות של תנאי המעצר.

רקע

1. ביום 12.3.17 הוגשו כנגד המשיב שני כתבי אישום נפרדים, האחד בתיק מס' 4015-03-17 **(להלן: "התיק העיקרי")** והאחר בתיק מס' 4021-03-17 **(להלן: "התיק הנוסף")**.

בכתבי אישום אלה יוחסו למשיב עבירות חוזרות שלנהיגה ללא לוחיות זיהוי, בזמן פסילה, ללא ביטוח, רשיון נהיגה ורשיון רכב תקף, מסירת פרטים כוזבים ואי ציות להוראת שוטר.

2. ביחד עם כתב האישום בתיק העיקרי הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

3. בהחלטתי מיום 14.3.17 קבעתי כי התמונה המצטיירת מחומר החקירה בשני התיקים הנ"ל חמורה שכן התנהגות המשיב מצביעה על בעיה קשה ביכולתו לשלוט בדחפיו ועל זלזול בוטה ברשויות החוק והמשפט, באופן המסכן את שלום הציבור. במצב דברים זה ולאור עברו הפלילי והתעבורתי המכביד של המשיב, הוריתי אז על פסילת רשיונו עד תום ההליכים ועל מעצרו עד להחלטה אחרת. בתוך כך הפניתי את ענייניו אל שירות המבחן לשם הכנת תסקיר מעצר ובחינת אפשרות שחרורו בהמשך לחלופה שפגיעתה בחירותו תהא פחותה.

4. במסגרת הערר שהוגש מטעם המשיב על אותה החלטה (עמ"ת 30936-03-17), הורה בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' לוי) על החזרת הדיון אלי, לשם בחינת אפשרות השמת המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני, עוד בטרם יתקבל תסקיר המעצר בעניינו.

5. בהתאם לאותה החלטה והגם שאף לאחר ששמעתי את המפקחים שהוצעו מטעם המשיב סברתי כי נכון הייתי עושה לו הייתי ממתינה לתסקיר המעצר שעל הכנתו הוריתי בהחלטתי הקודמת כאמור, הוריתי על השמת המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני בבית הוריו, ברח' זאת לאחר שהמקום נמצא מתאים ע"י מנהל יחידת הפיקוח ובתנאים אלה:

א. פיקוח על העת ולסירוגין ע"י האב - מר דוד לוי ת.ז., האח אביאל לוי ת.ז.
והאחות - נטלי לוי ת.ז.

ב. חתימת כל אחד מהמפקחים על ערבות צד ג' בסך 7,500 ₪.

ג. חתימת המשיב על ערבות עצמית בסך 10,000 ₪.

ד. צו עיכוב יציאה מן הארץ והפקדת דרכון.

ה. העברת הטרקטורון שנמצא בחצר בית ההורים מן המקום עוד באותו היום.

בנוסף לכך הוריתי לשירות המבחן להניח בפני את תסקיר המעצר עם התייחסות לאפשרות של הטלת צו פיקוח מעצר על המשיב.

6. משהוגש תסקיר המעצר ומצאתי כי יש בו אינדיקציה מסוימת לתחילתו של תהליך התפכחות מצד המשיב ותחילת ההבנה של השלכות דפוסי התנהגותו הפליליים, החלטתי לאמץ את המלצת שירות המבחן בדבר הפנייתו להליך טיפולי והטלתי עליו צו פיקוח למשך 6 חודשים שבמסגרתו יופנה לקבוצה טיפולית, יעבור בדיקות שתן למעקב אחר ניקיון מסמים ואפשרות שילובו בטיפול ייעודי בנוגע ל"סוגיית התעבורה" תיבחן אף היא.

7. בהחלטתי הנוספת מיום 9.5.17 נעתרתי לבקשת המשיב ואפשרתי יציאתו אל חצר הבית לשם טיפול בכלבו וכן לטיפולים רפואיים.

8. ביום 10.7.17 הוגשו לתיק בית המשפט הודעת היחידה לפיקוח אלקטרוני בדבר החלטת הממונה להפסקת הפיקוח על המשיב ובקשתה הדחופה לקביעת דיון בתוך 72 שעות.

9. לדיון שהתקיים בפני היום, התייצבו נציג המבקשת - לשכת תביעות התנועה בחדרה, וב"כ

המשיב המייצג אותו בהליך זה מטעם הסנגוריה הציבורית.

טענות הצדדים

10. בפתח הדיון העלה ב"כ המשיב שתי טענות מקדמיות, בהמשך זנח אחת מהן ולבסוף התמקד בטענה לפיה משלא הוגשה בקשה מפורשת מטעם המבקשת עצמה להפסקת הפיקוח האלקטרוני והחזרת המשיב למעצר, אזי אין לה מעמד כלשהו במסגרת הליך זה.
11. לגופו של עניין טען ב"כ המשיב כי הלה כלל לא הפר את תנאי מעצרו ובוודאי שלא הפר אותם הפרה מהותית כלשהי, שכן הוא לא עזב את בית הוריו וכל חטאו הסתכם בכך שנכנס או הכניס את רגליו לברכת פלסטיק קטנה הממוקמת בחצר הבית, מקום בו הותר לו לשהות.
12. עוד טען ב"כ המשיב כי בעיות החיווי שנתגלו באזיק האלקטרוני שהותקן על המשיב הסתברו כבעיות שלא היו קשורות אליו ובשלב מסוים אף חייבו את החלפת המתקן עצמו.
13. המשיב אישר כי במהלך תקופת האיזוק נאמר לו שאסור לו להכנס לברכה, אך טען הממונה עצמה הודתה בפני שאין לה את הסמכות לאסור עליו לעשות כן.
14. ב"כ המבקשת טען כי התנהגות המשיב במהלך תקופת מעצרו באיזוק האלקטרוני היתה חמורה ו"חסרת מרות", שכן הוא חזר והפר את הוראות הממונה ומאן לשתף פעולה עם גורמי הסמכות שהתריעו בפניו פעם אחר פעם אודות הכשלים שבאופן התנהלותו.

המסגרת הנורמטיבית

15. סמכותו של הממונה על הפיקוח האלקטרוני להורות על הפסקת מעצר זה והשבת העצור למעצר במתקן כליאה, נובעת מהוראת סעיף 22ח(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "**החוק**"), הקובע כי:

"(1) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מפוקח הפר את תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני וחזר והפר אותם גם לאחר התראה או כי הפר הפרה מהותית של תנאי הפיקוח, והוא קיבל דיווח בכתב מהמנהל או מי מטעמו על הפרות כאמור, רשאי הוא להורות על הפסקת המעצר בפיקוח אלקטרוני והחזרת המפוקח למעצר במקום מעצר;

(2) לשם החלטתו לפי פסקה (1), ישקול הממונה, בין השאר, את חומרת העבירה שבה מואשם המפוקח ואת נסיבותיה, את מהות ההפרה ואת נסיבותיה, וכן נסיבות נוספות הנוגעות לעניין, ובכלל זה היותו של המפוקח קטין;"

16. סעיף 22ח(ג) לחוק זה מסמיך את בית המשפט לבחון את סבירות החלטת הממונה, לאמור:

"...בית המשפט יבחן את החלטת הממונה ויהיה רשאי להותירה על כנה, לבטלה, או להורות על המשך החזקתו של העצור במעצר בפיקוח אלקטרוני, בתנאים שיקבע; בדיון לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 21(ב)(2) ו-(ג); בסעיף זה, "בית המשפט" - בית המשפט שהורה על מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני..."

17. השאלה איזו הפרה תצדיק השבה למעצר מאחורי סורג וברית, נדונה בבש"פ 8610/15 פלוני נ' מדינת ישראל (21.12.2015):

"כידוע, הפרת תנאי מעצר היא עילת מעצר עצמאית שאיננה זקוקה לתימוכין נוספים (ראו סעיף 21(א)(2) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996)). אכן, לא כל הפרה של תנאי השחרור לחלופת מעצר מחייבת את ביטול החלופה. ההחלטה בנדון נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט שבוחן את נסיבות המקרה, ובכלל זאת נסיבות העבירה, נסיבות העברין וטיב ההפרה. יחד עם זאת, מקום שנאשם בהליך פלילי מפר את תנאי שחרורו יתקשה בית המשפט לתת בו אמון בשנית, אמון שעומד בבסיס כל החלטה לשחרור לחלופת מעצר (ראו בבש"פ 7576/12 ברגר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (26.10.2012); בבש"פ 6718/11 בן חמו נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (28.9.2011))."

דין והכרעה

18. מכיוון שבשום מקום בחוק לא נקבע כי בחינת בית המשפט את סבירות החלטת הממונה מותנית בהגשת בקשה לעיון חוזר מטעם מי שהיא המבקשת בהליך שבמסגרתו ניתן צו המעצר בפיקוח אלקטרוני, לא מצאתי בסיס כלשהו לטענות ב"כ המשיב בדבר משמעויות העדר בקשה שכזו במקרה זה, מטעמה.

ב"כ המבקשת ייצג את עמדת הממונה בדיון שהתקיים בפני והדבר נעשה בעיני כדן, שכן היתה זו המבקשת שנקטה בהליך הבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים - אותו הליך שבמסגרתו הוא נעצר בסופו של דבר בפיקוח אלקטרוני.

19. אשר לשאלת סבירות החלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני -

לאחר שעיינתי בהחלטת הממונה על הפיקוח האלקטרוני ונדרשתי לטענות הצדדים, מסקנתי היא כי אין מדובר בהחלטה החורגת ממתחם הסבירות באופן המצדיק התערבות שיפוטית בשיקול דעתה של הממונה.

20. מן ההחלטה עולה כי **ההפרה הראשונה** שנרשמה לחובת המשיב בוצעה ביום 3.4.17 אז חזר מ"חלון" באיחור של שעה. המשיב זומן לשימוע, הודה, נטל אחריות על התנהגותו והבטיח כי הדבר לא יישנה. **ההפרה השנייה** התבטאה ב- 4 שהיות חוזרות של המשיב בבריכה הממוקמת בחצר בית אחיו הסמוך לבית הוריו אך איננו מצוי במתחם הפיקוח שאושר לו, זאת על אף שהוסבר לו כי יש בכך כדי לשבש את קליטת האזיק. במקרה זה (שארע בחודש מאי 2017) סבר עורך השימוע כי יש מקום להפסקת המעצר בפיקוח האלקטרוני משום שהתרשם כי מדובר ב"מפוקח העושה ככל העולה על רוחו ושאינו מקבל

שררה". חרף המלצה זו, הורתה הממונה על המשך ריצוי המעצר בפיקוח והמשיב הוזהר על ידה מפני ביצוע הפרות נוספות. **הפרה שלישית** נרשמה לחובת המשיב ביום 3.6.17 בעקבות קבלת חיווי יציאה של 15 דקות. במקרה זה טען המשיב כי הניח את רגלו בגיגית מים לשם טיפול בפטריה שהיתה לו ברגלו ובמהלך בירור האירוע התבטא באופן בוטה כלפי המבררים וסירב לשתף עמם פעולה. במסגרת השימועים שנערכו לו בעקבות ארוע זה הוזהר המשיב על ידי הממונה פעם נוספת והובהר לו כי כל הפרה נוספת תגרור את העברתו לבית המעצר. **ההפרה הרביעית והאחרונה ארעה ביום 5.7.17** וגם אז מדובר היה בכניסת המשיב אל הבריקה, כשלטענתו עשה כן תוך הותרת רגלו עם האזיק מחוץ למים. גם הפעם התנהג המשיב כלפי המבררים באופן בוטה ואף התקשר למשטרה וטען כי אלה מטרידים אותו. המשיב לא התייצב לשימוע שנקבע בעניינו במקרה זה, לא הודיע על כך מבעוד מועד, טען כי לא היה לו כיצד להגיע ובהמשך אף סרב לקיום השימוע במועד אחר והשתתף בו בסופו של דבר רק לאחר הגעת המשטרה לביתו.

21. לנוכח כל האמור לעיל, סברה הממונה כי יש מקום להפסקת הפיקוח האלקטרוני והעברת המשיב למעצר של ממש שכן מדובר במי שלא השכיל לקחת בשתי ידיו את ההזדמנויות הרבות שניתנו לו לפנים משורת הדין וחזר על התנהגויותיו האסורות למרות שהוזהר פעם אחר פעם שלא לחזור עליהן.

22. אף אנוכי סבורה כי ההפרות המיוחסות למשיב, הגם שאין מדובר ביציאה של ממש ממקום הפיקוח, מצטברות ועולות כדי הפרה מהותית וחמורה המצדיקה את הפסקת המעצר האלקטרוני לאלתר. המשיב כשל בכך שלא סר למרות תנאי הפיקוח, הערות המבררים ועורכי השימועים ואף האזהרות החוזרות והנשנות מטעם הממונה. לפיכך אני מוצאת כי יש באופן התנהלותו פגיעה חמורה באמון שניתן לייחס לו.

בהקשר זה אפנה אל הדברים שנכתבו בשעתם על ידי כב' השופטת ד' ברלינר בש"פ 9854/06 **עאטיאס נ' מדינת ישראל**:

"בבסיסו, שחרור בערובה הוא מעין חוזה אמון בין המשוחרר לבין בית המשפט. המשוחרר מתחייב לכך שיעמוד בתנאים ובית המשפט, בהנחה שהוא נותן בו אמון - מורה על שחרורו. כל האמצעים הנוספים, יהיו אלו מפקחים בשר ודם או איזוק אלקטרוני, אינם אלא חישוקים שנועדו להבטיח את קיומו של החוזה, אולם אינם יכולים להוות את בסיסו. מקום שבסיס זה אינו קיים, גם איזוק אלקטרוני לא יהווה מענה".

23. למעלה מן הצורך אציין כי גם אם כטענת המשיב, ציינה הממונה עצמה בפניו כי אין בכוונתה להידרש לשאלה האם במסגרת תנאי הפיקוח הוא רשאי להכנס לבריקה שבחצר בית אחיו אם לאו, הרי שאין בכך כדי להפחית מן החומרה בזלזול שהופגן מצידו באיסורים שהוטלו עליו פעם אחר פעם לעשות כן ולו רק בשל העובדה שכל כניסה שלו אל הבריקה יוצרת חיווי המקשה על יכולת יחידת הפיקוח לפקח עליו.

24. עם זאת, על אף כל האמור לעיל, ומאחר שבמהלך הימים הקרובים אני צפויה לקבל תסקיר ביניים של שירות המבחן עם התייחסות לאופן תפקודו של המשיב בהליך הטיפול שבו הוא הסכים להשתלב, סברתי כי נכון אעשה אם אבהיר למשיב ולבא כוחו כי היה והתסקיר ילמד על שיתוף פעולה מלא שלו

בהליך הטיפול עד כה ועל נקיונו מסמים, כי אז לא תישלל על הסף אפשרות השמתו באיזוק אלקטרוני מחדש, בתנאים אחרים מאלה שבהם היה נתון עד כה. במקרה כזה יהיה על המשיב לפנות אל בית המשפט בבקשה לעיון חוזר.

סוף דבר ומכיוון שלטעמי מדובר במקרה שיש בנסיבותיו גם כדי ללמד על מידת יכולתם

של מפקחי המשיב לפקח עליו ולעמוד בכל דרישות תפקידם, שוכנעתי כי החלטת הממונה

על הפיקוח האלקטרוני סבירה היא וכי אין מקום להתערב בה. משכך, הנני מורה על מעצרו

של המשיב עד תום ההליכים נגדו.

החלטה זו מהווה צו מעצר.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים, לשירות המבחן ולשב"ס.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשע"ז, 12 יולי 2017, בהעדר הצדדים.